
Minirozhovor s Janem Vavříčkou pro Webmagazin.cz

07.01.2003 [Martina Bittnerová](#) Rozhovory

Jan Vavříčka ze Stříbra (*1975) otevírá rubriku próza.

1. Víím, že jste získal za své povídky řadu ocenění v literárních soutěžích, přesto by mě zajímalo, zda je nějaké, které vás nejvíc potěšilo, kterého si nejvíc považujete?

Nejkrásnějším oceněním pro mě není vítězství v literární soutěži, ale pochvala od čtenáře. Nic mne nepotěší více než pár milých, hřejivých slov od osoby, která přečetla mé dílko a je nadšená či spokojená s jeho obsahem. Povídky píši proto, abych lidem přinášel kvalitní zábavu a zárukou kvality a zároveň nejcennější trofejí je pro mne uznání čtenářů.

2. Inspiruje vás při psaní hudba? Pokud ano, tak jaká?

Hudba mě při psaní přímo neinspiruje, ale je jakýmsi tvůrčím stimulem. Velice rád při psaní poslouchám hudbu a záleží pouze na mém aktuálním rozpoložení na jaký druh hudby jsem momentálně naladěný. Někdy si pouštím Smetanovu *Mou vlast*, jindy zase Depeche Mode či Madonnu. Rozhodně však při psaní nemůžu poslouchat písničky, ve kterých je český text. Ten by rušil mou koncentraci a odváděl pozornost od příběhu právě vznikající povídky. Musím říci, že hudba je milý pomocník. Navozuje při psaní příjemnou atmosféru a láká tak múzy k tanci. Když jsou múzy zláhány a začnou kolem mne tančit a vířit, není nic snazšího, než se nechat unášet jejich tancem a psaní je pak mnohem snazší.

3. Neláká vás dráha profesionálního spisovatele?

Dráha profesionálního spisovatele mne zatím neláká. Moje současné povolání (administrátor IT v ČS, a.s.) je pro mne zároveň koníčkem a určitě bych ho nechtěl jen tak opustit. Psaní povídek je dalším mým koníčkem a tyto dva oři se v mé zájmové stáji bez problémů snesou. Co mě ale opravdu moc láká je vydat knížku v několikastovkovém či několikatisícovém nákladu. Moc by mě zajímalo, jestli by i pak byly reakce na mou tvorbu stejně tak příznivé jako doposud. Uvidíme.